

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Î N C H E I E R E

ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 13.11.2024

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: [REDACTED]

ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]

ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de reclamantii [REDACTED]

[REDACTED], în contradictoriu cu pârâta

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamantul, prin avocat cu delegație la dosar, lipsă fiind reclamantul [REDACTED], și pârâta, prin consilier juridic, cu delegație la dosar.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele:

- pricina are ca obiect drepturi bănești;
- procedura de citare este legal îndeplinită;

Pârâta, prin consilier juridic, depune originalul punctului de vedere formulat.

Reclamantii, prin avocat, depun note scrise și o nouă sentință civilă prin care pârâta a fost obligată la plata către reclamantii a nivelului maxim de salarizare, note pe care le comunică și pârâtei.

Referitor la OUG 62/2024 arată că aceasta nu este incidentă în cauză, amintind de faptul că există deja Decizii ale ÎCCJ referitor la salarizare, precum și de faptul că există deja și foarte multe hotărâri judecătorești pronunțate în spețe identice.

De asemenea, apreciază că nici sesizarea cu excepția de neconstituționalitate nu este admisibilă.

Pârâta, prin consilier juridic, menține punctul de vedere formulat în scris.

Avocatul reclamantilor revine cu solicitarea de atașare la dosar a înscrisurilor care nu sunt secrete dar care au fost totuși depuse la departamentul abilitat și nu la dosar.

Instanța rămâne în pronunțare cu privire la incidența în cauză a OUG 62/2024.

T R I B U N A L U L,

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea, motiv pentru care,

D I S P U N E:

Amână pronunțarea pentru data de 25.11.2024, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi, 13.11.2024.

Președinte:

Asistent judiciar:

Asistent judiciar:

Grefier:

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Î N C H E I E R E
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 25.11.2024
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: [REDACTAT]
ASISTENT JUDICIAR: [REDACTAT]
ASISTENT JUDICIAR: [REDACTAT]
GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de reclamantii [REDACTAT]

[REDACTAT], în contradictoriu cu pârâta [REDACTAT].

Dezbaterile asupra incidenței în cauză a OUG 62/2024 au avut loc în ședința publică din data de 13.11.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când Tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, în conformitate cu art. 396 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 25.11.2024, când a hotărât următoarele:

T R I B U N A L U L ,

Deliberând asupra incidenței în cauză a OUG nr. 62/2024, precum în eventual a sesizării Înaltei Curți de Casație în Justiție pentru dezlegarea problemei/lor de drept din prezenta cauză prin procedura prev. de OUG nr. 62/2024, reține următoarele:

I- Obiectul în istoricul cauzei:

Prin cererea înregistrată la data de 24.02.2021 inițial pe rolul Secției a II-a Contencios Administrativ în Fiscal a Tribunalului București sub numărul 5365/3/2021 de unde a fost declinată la Secția a VIII-a Civilă, Conflicte de muncă și Asigurări sociale unde a fost reînregistrată sub nr. **5365/3/2021***, reclamantii [REDACTAT], în contradictoriu cu pârâta [REDACTAT], au solicitat obligarea acestuia:

- la recalcularea soldei de funcție pentru perioada 2017 – prezent, raportat la salariul minim brut economie garantat în plată așa cum a fost majorat prin HG nr. 1091/2014, HG nr.1.017/ 2015, HG. 1/2017, HG.846/2017, HG.937/2018, HG 937/2018 și a celor care vor urma, fără alte sporuri și adaosuri, și la nivelul maxim corespunzător funcției deținute așa cum prevăd Decizia ICCJ nr.51/2019, Decizia CCR nr.794/2016 în OUG 75/2020 așa cum a fost aprobată prin L.230/2020;

- la recalcularea soldelor de funcție pe ultimii trei ani raportat la o valoare de referință de 600 de lei și nu de 197 lei;

- la recalcularea sumelor tranzitorii, a sporurilor și a celorlalte indemnizații raportat la solda de funcție stabilită conform solicitării de la punctul 1 și 2;

- la rectificarea soldei de funcție /soldei lunare de funcție pentru anii 2015-2016 conform Deciziei ICCJ 51/2019, Deciziei ICCJ nr.51/2019, Deciziei CCR nr. 794/2016 și a OUG 75/2020 așa cum a fost

aprobata prin L.230/2020, în sensul de a stabili salariul la maximum pe grila salarială pentru o persona cu funcția, gardul, vechime etc a reclamanților în cadrul ocupației "Ordine Publica" și la plata diferenței dintre suma efectiv plătită în maximum datorat pentru perioada octombrie 2018-prezent;

- să emită, începând cu data de 01.01.2020 în pentru perioada care urmează acestei date, decizia/ordinul de reîncadrare / majorare a soldei în conformitate cu hotărârile de guvern de majorare a salariului minim brut pe economie garantat în plata corespunzător anului respectiv;

- la plata sumelor de la punctele 1-4 din prezenta cerere, majorate și indexate în conformitate cu rata inflației pana la data plății efective și integrale a acestora st la plata dobânzilor legale pe sumele datorate pentru întârziere în plata, calculate pe fiecare zi de la data scadentei și pana la data plății efective;

- la plata de penalități de întârziere în cuantum legal pe fiecare zi de întârziere, aplicate asupra sumei datorate, pana la plata integrala și efectiva a drepturilor pe care le datorează;

- să se constate ca parata plătește în mod discriminator soldele salariaților din cadrul instituției folosind formule diferite de calcul pentru proaspeții angajați și pentru angajații vechi iar formula folosită pentru angajații vechi nu-si găsește consacrare legală;

- la plata cheltuielilor de judecata.

În motivare, cu privire la situația de fapt, reclamanții arată că sunt angajații Direcției Generale de Jandarmi, iar cererea este formulată deoarece salariile acestora au rămas aproape constante în anii 2009-2020, creșterile salariale acordate fiind rare, nesemnificative în realitate fără aplicarea corectă a actelor normative incidente întrucât instituția angajatoare refuză să aplice în mod corect legea și să le plătească drepturile.

Soldele de funcție ale reclamanților au rămas astfel la nivelul anului 2009, valoarea de referință utilizată fiind 197.33 lei, la fel și coeficientul, iar sporurile aplicate sunt cele din Legea nr. 138/1999 așa cum recunoaște în IGJR .

În drept, după ce redau prevederile legale pe care le consideră incidente în cauză, reclamanții susțin în esență că la calculul drepturilor lor salariale trebuie să se aibă drept bază de pornire salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, salariu care reprezintă nivelul minim al soldei de funcție.

Aplicarea corectă a legii presupune ca solda de funcție și nu solda funcției de bază să fie egală cu salariul minim brut pe țară aflat în plată înmulțit cu coeficientul de ierarhizare al funcției la care se adaugă valoarea gradului și se calculează cu sporurile etc.

Ori, aceasta formula de calcul nu a fost respectată.

În prezent solda de funcție = coeficient de ierarhizare al funcției x valoarea de referință, formulă care nu este legală.

Sumele compensatorii tranzitorii introduse prin art.6 al.1 din OUG 1/2010 și majorarea din Legea nr. 152/2017 introduse în solda funcției de bază reprezintă "adaosuri " care nu pot fi luate în considerare la calculul soldei de funcție, nu sunt echivalente salariului brut minim pe economie dat în plată și nu duc la înlăturarea obligației raportării la acesta în la înlăturarea de la aplicare a hotărârilor de guvern referitoare la acest salariu.

Aplicarea dispozițiilor legale s-a realizat discriminator de către M.A.I. și IGIR ajungându-se la situația în care un proaspăt absolvent de școală încadrat în anul 2018 pe aceeași funcție, dar cu un grad mai mic în vechime să fie mai bine plătit decât un plutonier major sau plutonier major adjutant cu o vechime mai mare, cu aceleași studii și un grad mai mare.

Inechitatea există în între primul în un coleg sergent aflat pe aceeași funcție și cu același grad, dar cu o vechime mai mare.

Explicația constă în aceea că, în cazul primului, solda de funcție a fost stabilită în mod corect prin raportare la salariul minim brut pe economie garantat în plată.

Ori solda de funcție este compusă la ora actuală, conform susținerilor reclamanților, dintr-o valoare de referință în un coeficient în sporuri și adaosuri.

Nici valoarea de referință și nici coeficientul nu pot fi identice în cazul celor doi având în vedere ca plutonierul un grad superior primului și o vechime în institutie.

Practic nu se respecta formula : salariul minim brut pe economie garantat în plată (valoarea de referință) X coeficientul de referință.

Nu se respecta nici minimul soldei de funcție stabilită prin anexa nr. IX din Legea nr.153/2017 și nici coeficientul prevăzut în aceasta anexa.

De altfel, după cum se poate observa Legea nr. 284/2010 a prevăzut ca valoarea de referință care se va lua în calcul la calculul soldei de funcție este de 600 de lei. Ulterior în anul 2010 aceasta dispoziție este suspendată de la aplicare pentru ca în anul 2011 să se reia dispoziția prin legea salarizării din 2011 la care s-au raportat toate trimerterile ulterioare.

Omisiunea aplicării acestor hotărâri și a legii 153/2017 cu privire la creșterile salariale pentru o anumită categorie de personal pentru anii 2015-2018, deși au existat în existență prevederi legale în acest sens, echivalează cu aplicarea unui tratament discriminatoriu constând în încălcarea principiului egalității de tratament pentru o situație asemănătoare, principiu protejat de legislația secundară comunitară, respectiv prin Directiva 2000/43/CE/29.06.2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică și prin directiva 2000/78/CE/27.11.2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă care stabilește ca „prin principiul egalității de tratament” se înțelege absența oricărei discriminări directe sau indirecte cu privire în la „condițiile de încadrare și de muncă, inclusiv condițiile de concediere și de remunerare”.

După ce citează prevederi și din OG nr. 137/2000 și își motivează și petitele accesorii, reclamantii solicită admiterea cererii de chemare în judecată.

Cererea este motivată în drept pe prevederile legale menționate în cuprinsul acesteia.

Legal citată, pârâta [REDACTAT] a depus întâmpinare (f 83 și urm. ds. S2) prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivare, după ce redă la rândul său prevederile legale pe care le consideră incidente în cauză și dezvoltă propria interpretare a acestora, pârâta susține în esență că **reconstrucția salarială după data de 01.01.2010 a presupus stabilirea salariului lunar prin raportare la nivelul salarial de la 31.12.2009 al unor elemente componente**, legiuitorul adoptând politici salariale potrivit cărora pentru salariul de funcție prevăzut de legislația în vigoare nu au fost aplicate valorile de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare din legile-cadru adoptate în perioada 2010 - 2017, fiind avut în vedere nivelul salarial de la 31.12.2009.

Cuantumurile elementelor cuprinse în salariile de funcție, ca valori absolute, respectiv prin suma compensatorie cu caracter tranzitoriu, au în vedere situațiile particulare individuale de desfășurare a activității profesionale, precum și parametrii tehnici specifici fiecărei funcții.

Ținând cont de normele de tehnică legislativă pentru elaborarea unor acte normative, prin hotărâri de Guvern nu se pot aduce modificări ale modalității de salarizare a personalului bugetar adoptată la nivel de lege, caz în care este clar faptul că prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2017 nu s-a reglementat aplicarea nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată prin eliminarea unor quantumuri salariale cuprinse în valorile absolute ale salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție aflate în plată conform nivelului de salarizare stabilit prin legislația-cadru de salarizare în vigoare în perioada 2010- 2017, pe baza reconstrucției salariale.

Menționează că în situația în care nu s-ar ține cont de politicile salariale instituite de legiuitor după 01.01.2010 în ceea ce privește reconstrucția salariului de funcție actual, iar nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată ar fi comparat doar cu un singur element din totalitatea celor care în prezent sunt utilizate la reconstrucția salariului de funcție, rezultatul salarial ar încălca toate principiile și criteriile legale pentru care se suportă nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, inclusiv pe cele stabilite de sistemul de salarizare, conform cărora drepturile de natură salariată se stabilesc numai prin norme juridice de forță legii.

Legislația-cadru în vigoare în anul 2010 a preluat un nivel de salarizare existent la 31.12.2009, cu reconstrucția salarială a soldei de funcție potrivit art 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009, legislația în vigoare după 01.01.2011 a preluat nivelul de salarizare aferent lunii octombrie 2010, cu reconstrucția salariată a soldei de funcție potrivit art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și a legilor anuale speciale de aplicare etapizată a Legii-cadru nr. 284/2010, iar după 1 iulie 2017 a fost preluat nivelul de salarizare acordat pentru luna iunie 2017, inclusiv pentru soldei de funcție, pentru toată perioada de aplicare etapizată a legii-cadru, potrivit art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017.

Cu toate că se încearcă crearea confuziei că solda de funcție acordată în prezent militarilor este echivalentă cu salariul pentru funcția îndeplinită ce este tratat ca "sume aferente salariului de încadrare" (art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016), este clar că prin aplicarea legislației-cadru de salarizare prezentată se distinge diferențierea dintre aceste două noțiuni, inclusiv terminologică, ținând cont de faptul că salariul de funcție reglementat începând cu 01.01.2010 se determină luând în calcul și cuantumul salariului pentru funcția îndeplinită, la care militarul ar fi fost îndreptățit la data de 31 decembrie 2009, pe lângă celelalte elemente salariale prevăzute de art. 30 alin. (5) și (6) din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010.

Sunt dezvoltate apărări și cu privire la petitele accesorii.

Întâmpinarea este motivată în drept pe prevederile legale menționate în cuprinsul acesteia.

La data de 23.06.2021 reclamnații au depus o cerere adițională (f 84 și urm. ds. S2) prin care solicită să se constate în plus că pârâta calculează discriminator salariul fiecărui reclamant prin raportare la cel al unui sergent major începător și la alți colegi jandarmi cu drepturi recunoscute prin hotărâri judecătorești pe care le menționează, precum și că pârâta folosește formule de calcul diferite ale drepturilor bănești ale reclamanților față de cele ale unui sergent major proaspăt angajat sau angajații temporari din anul 2021.

La data de 13.04.2022 reclamanții au invocat în scris (f 68 și urm. vol I ds. S8) **exceptia necompetenței funcționale a Secției a VIII-a Civilă, Conflicte de muncă și Asigurări sociale a Tribunalului București**, excepție care a fost respinsă ca neîntemeiată la data de 06.06.2022 (f 83 vol. I ds. S8).

II. Referitor la incidența în cauză a prevederilor OUG nr. 62/2024:

Deoarece în cauza de față reclamanții, în calitate de jandarmi, deci *persoane care fac parte din personalul plătit din fonduri publice*, pretind recalcularea retroactivă a unor drepturi bănești prin utilizarea unui anumit algoritm de calcul care să aibă în vedere elementele invocate de aceștia, aspecte care vizează deci modul de *stabilire a unor drepturi salariale sau de natură salarială*, instanța apreciază că în cauză sunt incidente prev. OUG nr. 62/2024 întrucât se înscrie în câmpul de aplicare a acestui act normativ așa cum este definit la **art. 1 alin. 2**:

„Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura în obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) în (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

III. Referitor la motivele care susțin admisibilitatea sesizării instanței supreme cu problema/ele de drept dedusă/e judecării în temeiul OUG nr. 62/2024:

Analizând **art. 2 din OUG sus menționată** conform căruia:

„(1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație în Justiție nu a statuat în aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație în Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

(2) Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.

(3) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi suspendate până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

(4) Sesizările prevăzute la alin. (1) având același obiect sau al căror obiect se află în strânsă legătură se conexează.

(5) Sesizările prevăzute la alin. (1) se judecă cu prioritate, în cel mult 60 de zile de la data investirii Înaltei Curți de Casație în Justiție.

(6) Decizia se motivează în termen de cel mult 15 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 5 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I”,

articol destul de confuz cu privire la situațiile care impun sesizarea instanței supreme deoarece din cuprinsul acestuia nu rezultă dacă sesizarea acesteia se impune în orice situație, adică și în cazul unor probleme de drept ale căror rezolvări sunt evidente sau doar pentru clarificarea unor chestiuni dificile de drept, premise care prin nerespectare pot să atragă respingerea unor astfel de sesizări ca inadmisibile cum de altfel se și conturează practica instanței supreme până la acest moment, mai ales că printre motivele adoptării acestei ordonanțe așa cum sunt redată în expunere se face referire la „chestiuni dificile de drept”, cu sublinierea că acestea doar explică, nu în completează, prevederile adoptate care ar trebui să fie clare tocmai pentru a nu crea practică neunitară, o astfel de practică fiind chiar resortul adoptării Ordonanței în discuție, instanța apreciază că o astfel de sesizare intervine în legătură cu orice problemă de drept dedusă judecării în cauzele care se încadrează la art. 1, indiferent de gradul de dificultate, instanța de trimitere putând fi de la orice nivel, inclusiv de fond.

Concluzia derivă din caracterul imperativ al normelor în discuție care exclude orice eventuale aprecieri ale instanței de trimitere cu privire la dificultatea chestiunii de drept, dar în din faptul că pentru chestiuni dificile de drept există deja mecanismul hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din Codul de Procedură Civilă din 2010 care nu se modifică prin această ordonanță eventual cu referire la instanța de trimitere, astfel că nu se impune analiza îndeplinirii condițiilor referitoare la acest aspect.

Transpunând cele de mai sus la cazul de față în care problemele de drept de soluționat care rezultă din sinteza tuturor suținerilor în apărărilor formulate în cauză sunt:

- a. Dacă în perioada 2017 – zi soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi se calculează prin raportare la salariul minim brut garantat în plată,*
- b. Dacă în perioada 2018-2021 soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi se calculează în baza unei valori de referință sectorială de 600 lei prev. de legea nr. 284/2010,*
- c. Dacă în anii 2015-2016, prin raportare la legile cadru de salarizare și cele anuale emise în aplicarea acestora, soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi trebuiau stabilite la nivelul maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice din cadrul Familiei Ocupaționale*

"APĂRARE, ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ" pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație,

- d. Dacă modificarea cuantumului soldelor de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi implică modificarea și a sporurilor/adaosurilor/sumelor tranzitorii care se raportează la acestea și dau dreptul la plata de diferențe și dacă aceste diferențe se impun a fi actualizate cu indicele de inflație și implică plata de daune interese moratorii egale cu dobânda legală penalizatoare și penalități pe zi de întârziere",*
- e. Dacă se consideră discriminare în sensul prev. de OUG nr. 137/2000 stabilirea soldelor de funcție ale persoanelor nou angajate în baza unui algoritm diferit de cel în baza căruia au fost stabilite soldele de funcție ale reclamanților, angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi.*

probleme în legătură cu acestea instanța supremă nu a statuat, nu este sesizată nici în temeiul OUG nr. 62/2024 în nici nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, prezenta instanță apreciază că o astfel de sesizare este admisibilă.

IV. Punctele de vedere ale părților:

Citate fiind în acest sens, părțile și-au exprimat punctele de vedere cu privire la aspectele de mai sus, apreciind că în cauză nu sunt incidente prevederile acestei ordonanțe prin raportare la soluțiile deja pronunțate de instanța supremă prin **Deciziile nr. 49/2018, nr. 51/2019, nr. 15/2020, nr. 36/2018, 23/2016 și 48/2018.**

Verificând aceste Decizii, respectiv pe

- Cea cu **nr. 49/2018 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Craiova - Secția contencios administrativ și fiscal privind dezlegarea unei probleme de drept** prin care s-a decis că:

„În interpretarea dispozițiilor art. 31 alin. (1), raportat la art. 31 alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național”;

- Cea cu **nr. 51/2019 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Bacău - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 947/110/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** prin care s-a admis doar una din 2 sesizări și stabilit că:

„termenul de "salariu de bază" prevăzut de art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează extensiv, în sensul că se referă și la "salariul funcției de bază" al polițiștilor”;

- Cea cu **nr. 15/2020 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr.**

448/98/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabilă prin care s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 448/98/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

" Dacă, în situația polițiștilor, aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, Hotărârii Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată și a Hotărârii Guvernului nr. 937/2018 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată se face prin analiza comparativă a nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată cu cel al cuantumului salariului de funcție al polițiștilor, astfel cum este reglementat în cuprinsul Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 4 din anexa nr. VII la lege) și Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 3 și 4 din anexa nr. VI la lege), stabilit în plată potrivit legilor anuale de aplicare etapizată a acestor legi-cadru de salarizare";

- Cea cu **nr. 32/2015 privind examinarea sesizării formulate Curtea de Apel Pitești** prin care s-a stabilit că:

" În raport cu prevederile art. 7 din Legea-cadru nr. 284/2010, ce stabilesc aplicarea etapizată a dispozițiilor sale, și cu cele ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. 4 alin. (2) din Legea nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, care opresc aplicarea efectivă a valorii de referință și a coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare din anexele Legii-cadru nr. 284/2010, ținând seama și de prevederile art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010, se va face distincție între reîncadrare, potrivit legii-cadru de salarizare, și plata efectivă a drepturilor salariale.

Plata efectivă a drepturilor salariale urmează a se efectua potrivit dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 prin raportare la nivelul de salarizare în plată pentru funcția similară, respectiv prin raportare la drepturile salariale acordate unei persoane cu același grad profesional și aceeași tranșă de vechime în muncă și în funcție și care a trecut în aceste tranșe de vechime ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010";

- Cea cu **nr. 36/2018 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 5.630/3/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile** prin care s-a stabilit că:

"În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare";

- Cea cu **nr. 80/2023 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Brașov - Secția civilă, în Dosarul nr. 2.710/62/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile** prin care s-a stabilit că:

"În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale";

- Cea cu **nr. 23/2016 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: interpretarea art. 1 alin. (1), (2) și (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se lămurii dacă sintagma "salarizat la același nivel" din conținutul alin. (51) vizează ansamblul textului imediat precedent, respectiv "personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice", precum și textul "la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014" din cuprinsul alin. (1) și textul "la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014" din cuprinsul alin. (2)** prin care s-a stabilit că:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma "salarizat la același nivel" are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice”;

- Cea cu **nr. 48/2018 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Iași - Secția litigii de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 6.839/99/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabilă** prin care s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași - Secția litigii de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 6.839/99/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor capitolului III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 4 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, schimbarea poziției în clasificarea legală din "muzeu de importanță regională" în "muzeu de importanță națională" în anul 2015 determină la nivel salarial drepturile corespunzătoare noilor condiții de încadrare și, în această ipoteză, care este elementul referențial de raportare al noilor drepturi salariale în condițiile în care la nivelul autorității administrației publice locale tutelare nu există o funcție similară în plată? Modificarea drepturilor salariale, în ipoteza ridicată la prima întrebare, vizează toți salariații care își desfășoară activitatea într-un "muzeu de importanță națională" sau aceasta se aplică exclusiv funcțiilor prevăzute în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010?

instanța reține că problemele de drept din prezenta cauză, așa cum au fost sintetizate mai sus de către instanță, nu au fost dezlegate prin deciziile enunțate deoarece:

- parte din acestea nu au relevanță în cauză, respectiv cele prin care s-au respins ca inadmisibile sesizările, iar

- celelalte nu se referă la elemente din ecuația legală de calcul al drepturilor bănești ale reclamanților, ci fie la alte categorii socio profesionale, fie la egalizări prin raportare la drepturi bănești similare recunoscute prin hotărâri judecătorești nu la încadrări conform legiilor cadru și a actelor normative de aplicarea etapizată a acestora,
motiv pentru care apreciază că se impune sesizarea instanței supreme conform ordonanței sus amintite.

V. Punctul de vedere al instanței cu privire la aspectele de drept puse în discuție:

Instanța nu-și va exprima poziția cu privire la chestiunile de drept din cauză pentru a evita o antepunere în situația în care prezenta sesizare ar fi respinsă ca inadmisibilă sau în eventualitatea înlăturării OUG nr. 62/2024 ca efect al admiterii excepției de neconstituționalitate invocată în alte cauze cu privire la această ordonanță.

Pentru toate considerentele de mai sus, instanța va solicita Înaltei Curți de Casație în Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunilor de drept menționate mai sus și în baza art. 4 din OUG 62 / 2024 corob. cu art. 52 alin. 2 din Codul de Procedură Civilă din 2010 va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea acesteia.

DISPUNE:

În temeiul art. 2 alin 1 din OUG 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

- a. *Dacă în perioada 2017 – zi soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi se calculează prin raportare la salariul minim brut garantat în plată,*
- b. *Dacă în perioada 2018-2021 soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi se calculează în baza unei valori de referință sectorială de 600 lei prev. de legea nr. 284/2010,*
- c. *Dacă în anii 2015-2016, prin raportare la Decizia nr. 51/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale a României și OUG 75/2020 așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 230/2020, soldele de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi trebuiau stabilite la nivelul maxim din grila salarială în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice din cadrul Familiei Ocupaționale "APĂRARE, ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ" pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație,*
- d. *Dacă modificarea cuantumului soldelor de funcție de care beneficiază reclamanții în calitate de angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi implică modificarea și a sporurilor/adaosurilor/sumelor tranzitorii care se raportează la acestea și dau dreptul la plata de diferențe și dacă aceste diferențe se impun a fi actualizate cu indicii de inflație și implică plata de daune interese moratorii egale cu dobânda legală penalizatoare și penalități pe zi de întârziere",*
- e. *Dacă se consideră discriminare în sensul prev. de OUG nr. 137/2000 stabilirea soldelor de funcție ale persoanelor nou angajate în baza unui algoritm diferit de cel în baza căruia au fost stabilite soldele de funcție ale reclamanților, angajați (cadre militare active) ai Direcției Generale de Jandarmi.*

Suspendă soluționarea prezentei cauze privind pe reclamanții

în contradictoriu cu pârâta

cu sediul ales în

București, str. Jandarmeriei, nr. 9-11, sector 1, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept de mai sus.

Dispune comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, curțile de apel și tribunalele din țară a prezentei încheieri.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi 25.11.2024 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței

Președinte:

Asistent judiciar:

Asistent judiciar:

Grefier:

Thred. Jud. [REDACTED]/06.12.2024
Com. ex/ 2024